

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 26819

гр. София, 08.08.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
закрито заседание на 08.08.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

като разгледа дело номер **12782** по описа за **2024** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.248 ГПК вр. чл.144 АПК.

Постъпила е молба от ответника за изменение на решението в частта му за разноските на основание чл.10, ал.4 от ЗОДОВ вкл. и предвид това, че в с.з. е направено подобно искане от процесуалния представител на ответника.

От ищеца е получено становище за неоснователност на искането. Подчертава се, че приложимата норма е тази по чл.10, ал.2 и ал.3 от ЗОДОВ и неприложим е чл.78, ал.8 от ГПК. В ЗОДОВ в посочената му редакция не се предвижда юрк.възнаграждение при пълно или частично отхвърляне на иска.

СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

С решение №22399 от 30.06.2025г. искът на П. С. изцяло е отхвърлен за претендираните имуществени и неимуществени вреди следствие от заповеди №591 и 592 от 20.02.2024г. за налагане на ПАМ.

Съдът не е присъдил юрк.възнаграждение.

В действителност по чл.10, ал.4 от ЗОДОВ е регламентирано, че и при отхвърляне на иска –се дължи юрк.възнаграждение редакция ДВ бр.94/2019г., която е приложима. Следва обаче да се има предвид, че за да се иска изменение на решението – трябва да се представи списък за разноси, за да е искането за изменение допустимо, съгласно ТР от 06.11.2023г. по т.д. 6/2012 на ОСГТК на ВКС -т.9. В случая обаче се касае не за адвокатско възнаграждение, а за юрк.възнаграждение, определено от съда по НИПП вр. с ЗПП и практиката е противоречива трябва или не юрисконсултът да депозира списък.

Трябва да се маркира, че по принцип издадените ПАМ е следвало да се отменят, тъй като са издадени без правно основание - но подобна процедура не се е развила. Неправилно ответникът е маркирал по запитване на ищеца дали са отменени заповедите, че заповедите са „прекратени“. След като е имало искане във връзка с това, че е било прекратено наказателното производство – е следвало от ответника да се прецени дали това искане не е такова по чл.98 и чл.99 от АПК и съответно дали е в срок. Отговорът по това искане, че заповедите са прекратени –не е коректен,

поради което настоящето исково производство – е отхвърлено на формално основание – няма отменени заповеди. Тези доводи обаче, не влияят на правната преценка за това трябва или не -да се присъди юрк.възнаграждение. Същото е дължимо и съдът го определя на 100лв. по визираните по горе нормативни актове. Доколкото няма диспозитив за посоченото юрк.възнаграждение, следва да се присъди такова, а не да се изменя решението.

ВОДИМ СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСЪЖДА П. С. С. ЕГН [ЕГН] от [населено място] да заплати на ответника СДВР юрисконсултско възнаграждение от 100лв.

Определението може да се обжалва в 7-дневен срок с частна жалба пред ВАС чрез АССГ от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия: